

Arrest

nr. 131 145 van 9 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2014 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 juni 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, van Bengaalse nationaliteit, huwde op 15 oktober 2012, te Comilla (Bangladesh) met de heer S.N.A., die beschikte over een verblijfsrecht in België.

Zij vroeg op 7 oktober 2013, in Bangladesh, een visum gezinshereniging aan, conform artikel 10, §1, alinea 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), om haar echtgenoot

te komen vervoegen. Dit werd op 3 januari 2014 goedgekeurd. Zij werd op 25 maart 2014 in het bezit gesteld van een bijlage 15, in afwachting van haar A-kaart.

Op 3 april 2014 werd het verblijfsrecht van haar echtgenoot ingetrokken, daar hij dit op frauduleuze wijze had verkregen op basis van zijn eerdere huwelijk met mevrouw C.L.B., van Portugese nationaliteit en met verblijfsrecht in België. Dit huwelijk werd op 15 mei 2013, door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk. Hij werd op 3 april 2014, onder een bijlage 13, bevolen het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij besliste op 3 april 2014, onder de vorm van een bijlage 14ter, tot intrekking van verzoeksters verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Zij nam er op 24 mei 2014 kennis van.

Het betreft de thans bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“de betrokkene of de persoon die vervoegd werd heeft valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf (artikel 1.1, §2, eerste lid, 4°). De betrokkene heeft op basis van haar echtgenoot [S.N.A.] een tijdelijk verblijfsrecht gekregen in het Rijk. Op 07.10.2013 heeft de betrokkene een aanvraag visum gezinshereniging ingediend op basis van artikel 10§1, al 1,4° van de wet van 15.12.1980 om haar echtgenoot te komen vervoegen. Dit werd goedgekeurd op 03.0f.2014 omdat haar echtgenoot op dat moment gevestigd was in België, Mevrouw is op dit ogenblik in het bezit van een bijlage 15 in afwachting van haar A kaart. Het recht op vestiging van haar echtgenoot [S.N.A.] werd ingetrokken bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzakèn op 03.04.2014 omdat hij dit recht verkregen had door fraude. Immers had mijnheer zijn vestiging verkregen door zijn eerste huwelijk op 23.09.2004 met [L.B.C.]. Dit huwelijk werd op 15.05.2013 vernietigd door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (AR 12/4761/A) als zijnde een schijnhuwelijk. Gezien betrokkenes echtgenoot zijn vestiging dus door fraude verkregen heeft en deze vestiging van doorslaggevend belang was voor het toekennen van het tijdelijk verblijfsrecht aan de betrokkene, dient haar verblijfsrecht te worden ingetrokken . In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op, *“Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel”.*

Verzoekster betoogt als volgt na het schetsen van een *“algemeen juridisch kader”* inzake de motiveringsplicht:

“2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen. In de motivering ontbreken de feitelijke en juridische gegevens die aan de oorsprong liggen van de beslissing. In hoofde van verzoekende partij werd geen enkel bedrog, noch fout begaan, meer nog verzoekende partij is met een visum gezinshereniging dat door de Staatssecretaris werd toegestaan, naar België gekomen.

Verzoekende partij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd. Immers verzoekende partij heeft een verblijfstitel voor België. Er mag derhalve door de Staatssecretaris worden vanuit gegaan dat verzoekende partij haar leven in België georganiseerd heeft.

Door de Staatssecretaris werd dan ook het redelijkheidsbeginsel geschonden.

Gelet op het feit dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij wordt ingetrokken en de zeer verregaande gevolgen die deze beslissing met zich meebrengt is het evenredigheidsbeginsel in casu niet in acht genomen. De beslissing is extreem summier en bijgevolg niet evenredig met de gevolgen, zeker niet gelet op het feit dat verzoekende partij met een geldig visum gezinshereniging naar België gekomen is.

Bijgevolg zijn artikel 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel geschonden.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen,

zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Verzoekster kan gelet op de motieven die figureren in de bestreden bijlage 14ter niet dienstig voorhouden dat niet afdoende gemotiveerd wordt waarom haar verblijfsrecht wordt ingetrokken.

Verzoekster acht blijkens haar betoog de omvang van de motivering “*extreem summier*” maar het afdoend karakter van een motivering houdt geen verband met haar lengte.

Verzoekster toont met haar betoog niet aan in welke mate de formele motieven haar niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen.

Deze conclusie dringt zich des te meer op aangezien verzoekster voorts inhoudelijke kritiek uit op de motivering van de bestreden beslissing en in dit verband de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het proportionaliteitsbeginsel maakt een vorm uit van het redelijkheidsbeginsel. Het houdt in dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel dat voor de overheid voortvloeit uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat. (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

2.4. Waar verzoekende partij voorhoudt dat zij geen enkel bedrog noch enige fout begaan heeft, dient de Raad op te merken dat verzoekster hiermee voorbijgaat aan het feit dat de bestreden beslissing is gesteund op artikel 11, §2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de vreemdeling of de persoon die hij vervoegt, heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.”

2.5. Hieruit blijkt duidelijk dat er ook een einde kan worden gesteld aan het verblijf van de persoon die een vreemdeling vervoegd heeft in het Rijk indien deze laatste fraude heeft gepleegd die van doorslaggevend belang is geweest voor de erkenning van het recht op verblijf. Verzoekster betwist geenszins de vaststelling in de bestreden bijlage 14ter dat het vestigingsrecht van haar echtgenoot S.N.A., die zij om die reden is kunnen komen vervoegen in 2014, werd ingetrokken omdat hij een schijnhuwelijk had afgesloten met een Portugese onderdaan teneinde dit vestigingsrecht te verkrijgen. Verzoekster kan derhalve niet dienstig opwerpen dat zij zelf geen fraude of bedrog gepleegd heeft.

2.6. Met haar kort bloot betoog “*verzoekende partij heeft een verblijfstitel voor België. Er mag derhalve door de Staatssecretaris worden vanuit gegaan dat verzoekende partij haar leven in België georganiseerd heeft*”, dat niet nader wordt uitgewerkt, toont verzoekende partij geen schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Evenmin wordt een schending aangetoond van het evenredigheidsbeginsel door simpelweg te poneren dat de bestreden beslissing, die steunt op de toepassing van een wettelijke bepaling, verregaande gevolgen met zich meebrengt. Het gegeven dat verzoekster destijds met een visum gezinshereniging naar België gekomen is, maakt niet dat geen toepassing meer zou kunnen worden gemaakt van artikel 11, §2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet of dat de toepassing ervan kennelijk onredelijk of disproportioneel zou zijn.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA